

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא-key:	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שחק מערב שבת												■
דברים - שאין עושין למילה בשבת עושין לה ביום טוב: שוחקין לה כמון, וטורפין לה יין ושמן.	תנו רבנן:											◇
מאי שנא כמון ביום טוב - דחזי לקדרה, יין ושמן חזי נמי בשבת לחולה	אביי לרב יוסף:										ז	◇
אין טורפין יין ושמן לחולה בשבת.	דתניא: [ת"ק]										♣	◇
אף טורפין יין ושמן.	רבי שמעון בן אלעזר משום רבי מאיר:										♣	◇
רבי שמעון בן אלעזר: פעם אחת חש רבי מאיר במעיו, ובקשנו לטרוף לו יין ושמן, ולא הנחנו.	[רבי מאיר]										○	ז
אמרנו לו: דבריך יבטלו בחיך?											○	ז
אמר לנו: אף על פי שאני אומר כך, וחבירי אומרים כך - מימי לא מלאני לבי לעבור על דברי חבירי.	[רבי מאיר]										○	ז
הוא ניהו דמחמיר אנפשיה, אבל לכולי עלמא - שרין												ז
התם לא בעי ליכא, הכא בעי ליכא.												!
הכא נמי, נייעביד ולא לילך												ז
נותן זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.	היינו דקתני:											!
אין מסננין את החרדל במסנתת שלו ואין ממתקין אותו בגחלת.	תנו רבנן:											■
מאי שנא מהא דתנן:	אביי לרב יוסף:											ז
נותנים ביצה במסנתת של חרדל?	[תנן]											■
התם - לא מיחזי כבורר, הכא - מיחזי כבורר.	אמר ליה: [רב יוסף]											!
ואין ממתקין אותו בגחלת.												■
ממתקין אותו בגחלת	והתניא:											■
לא קשיא: כאן בגחלת של מתכת כאן בגחלת של עץ.												!
מאי שנא מבישרא אגומרי?	אביי לרב יוסף:											ז
התם - לא אפשר, הכא - אפשר.	אמר ליה: [רב יוסף]											!
מהו לגבן?	אביי לרב יוסף:											^
אסור.	אמר ליה: [רב יוסף]											!
מאי שנא מלישה?	[אביי]											ז
התם - לא אפשר, הכא - אפשר.	אמר ליה: [רב יוסף]											!
גבינה בת יומא מעליא	והא אמרי נהרדעי:											ז
הכי קאמרי: דאפילו גבינה בת יומא מעליא.												!
אין עושין לה חלוק כל.												■
אמרה לי אב: האי חלוק דינוקא - לפנייה לסיטרא לעילאי, דילמא מידיביק גרדתא מיניה ואתי לידי כרות שפכה.	אביי:											■
אימיה דאביי עבדא כיסתתא לפלגא.												○

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
האי ינוקא דלית ליה חלוק - ליייתי בליתא דאית ליה שיפתא, וליכריכה לשיפתא לתתאי, ועייף ליה לעילאי.	אביי:										◊	קלד.
אמרה לי אב: האי ינוקא דלא ידיע מפקתיה - לשייפיה מישחא, ולוקמיה להדי יומא, והיכא דזיג ליקרעיה בשערתא שתי וערב, אבל בכלי מתכות - לא, משום דזריף.	ואמר אביי:										◊	קלד.
אמרה לי אב: האי ינוקא דלא מייץ - מיקר דקר פומיה, מאי תקנתיה - ליתו כסא גומרי, ולינקטיה ליה להדי פומיה, דחיים פומיה ומייץ.	ואמר אביי:										◊	קלד.
אמרה לי אב: האי ינוקא דלא מנשתיה - לינפפיה בנפוטא ומנשתיה.	ואמר אביי:										◊	קלד.
אמרה לי אב: האי ינוקא דלא מעוי - ליתו לסילתא דאימיה, ולישרקיה עילויה ומעוי.	ואמר אביי:										◊	קלד.
אמרה לי אב: האי ינוקא דקטין - ליייתו לסילתא דאימיה, ולישרקיה עילויה מקוטנא לאולמא, ואי אלים - מאולמא לקוטנא.	ואמר אביי:										◊	קלד.
אמרה לי אב: האי ינוקא דסומק - דאכתי לא איבלע ביה דמא, ליתרחו ליה עד דאיבלע ביה דמא ולימהלוה. דירוק ואכתי לא נפל ביה דמיה - ליתרחו עד דנפל ביה דמיה. ולימהלוה.	ואמר אביי:										◊	קלד.
פעם אחת הלכתי לכרכי הים ובאת אשה אחת לפני, שמלה בנה ראשון ומת, שני ומת, שלישי הביאתו לפני. ראיתיו שהוא אדום, אמרתי לה: המתני לו עד שיבלע בו דמו. המתנה לו עד שנבלע בו דמו, ומלה אותו וחיה. והיו קורין אותו נתן הבבלי על שמי.	דתניא, אמר רבי נתן:										■	קלד.
שוב פעם אחת הלכתי למדינת קפוטקיא, ובאת אשה אחת לפני, שמלה בנה ראשון ומת, שני ומת, שלישי הביאתו לפני. ראיתיו שהוא ירוק, הצצתי בו ולא ראיתי בו דם ברית. אמרתי לה: המתני לו עד שיפול בו דמו. והמתנה לו. ומלה אותו וחיה, והיו קורין שמו נתן הבבלי על שמי.											■	קלד.
מרחיצין את הקטן, בין לפני המילה ובין לאחר המילה.	[ת"ק]										■	קלד: מ
ומזלפין עליו ביד, אבל לא בכלי.											■	קלד:
מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, שנאמר (בראשית לד) ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים.	רבי אלעזר בן עזריה:										■	קלד:
ספק ואנדרוגינוס - אין מחללין עליו את השבת.	[ת"ק]										!	קלד:
מתיר באנדרוגינוס.	רבי יהודה:										!	קלד:
והא אמרת רישא מרחיצין											⚡	קלד: ג
כיצד תני מרחיצין את הקטן בין לפני מילה בין לאחר מילה, כיצד - מזלפין עליו ביד, אבל לא בכלי.	רב יהודה ורבה בר אבוה דאמרי תרווייהו:										!	קלד:
והא מרחיצין קתני	רבא:										⚡	קלד:
מרחיצין את הקטן בין מלפני מילה בין לאחר המילה, ביום הראשון - כדרכו, וביום השלישי שחל להיות בשבת - מזלפין עליו ביד, אבל לא בכלי.	אלא אמר רבא, הכי קתני: [ת"ק]										◊	קלד:
מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים.	רבי אלעזר בן עזריה:										◊	קלד:
תניא כוותיה דרבא:											■	קלד:
מרחיצין הקטן בין לפני מילה בין לאחר מילה, ביום ראשון - כדרכו, וביום השלישי שחל להיות בשבת - מזלפין עליו ביד	[תניא] [ת"ק]										◊	קלד:
מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת, ואף על פי שאין ראיה לדבר - זכר לדבר, שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים.	רבי אלעזר בן עזריה:										◊	קלד:
וכשהן מזלפין - אין מזלפין לא בכוס ולא בקערה ולא בכלי, אלא ביד.											■	קלד:
אתאן לתנא קמא.											■	קלד:
מאי אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר?											⋈	קלד:
משום דגדול - לא סליק בישראל הייא, קטן - סליק ביה בישראל הייא											!	קלד:
ההוא דאתא לקמיה דרבא, אורי ליה כשמעתיה.	[רבא]										○	קלד:
איחלש רבא.											○	קלד:
אמר אנא בהדי תרגימנא דסבי למה לי?	[רבא]										○	קלד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והתניא כוותיה דמך	אמרו ליה רבנן לרבא:									⚡		
מתניתין כוותיהו דיקא. ממאי - מדקאמר רבי אלעזר בן עזריה אומר: מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת. אי אמרת בשלמא תנא קמא מולפין קאמר - היינו דקאמר ליה רבי אלעזר בן עזריה מרחיצין, אלא אי אמרת תנא קמא מרחיצין ביום הראשון קאמר, ומולפין ביום השלישי - האי רבי אלעזר בן עזריה אומר מרחיצין? אף מרחיצין מיבעי ליה.	אמר להו: [רבא]									!		◇
הלכת כרבי אלעזר בן עזריה.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר:									■		◇
הרחצת כל גופו או הרחצת מילה?	הוּו בה במערבא:									^		
מסתברא, הרחצת כל גופו. דאי סלקא דעתך הרחצת מילה - מי גרע מחמין על גבי מכה	אמר להו ההוא מרבנן, ורבי יעקב שמיה:									!		◇
אין מונעין חמין ושמן מעל גבי מכה בשבת.	דאמר רב:									!	■	
ולא שני לך בין חמין שהוחמו בשבת לחמין שהוחמו מערב שבת?	מתקיף לה רב יוסף:									⚡		◇
וממאי דהכא בחמין שהוחמו בשבת פליגי, דילמא בחמין שהוחמו בערב שבת פליגי?	מתקיף לה רב דימי:									⚡		◇
אנא בעאי דאישיני ליה, וקדם ושני ליה רב יוסף: מפני שסכנה הוא לו.	אביי:									!		◇
הלכת כרבי אלעזר בן עזריה, בין בחמין שהוחמו בשבת בין בחמין שהוחמו מערב שבת, בין הרחצת כל גופו, בין הרחצת מילה - מפני שסכנה היא לו.	איתמר נמי, כי אתא רבין אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר, ואמרי לה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:									■		
אין מונעין חמין ושמן מעל גבי מכה בשבת.	גופא, אמר רב:									◇	■	<
נותן חוץ למכה, ושותת ויורד למכה.	שמואל:									◇	■	◇
אין נותנין שמן וחמין על גבי מוך ליתן על גבי מכה בשבת	מיתבי:									⚡	■	◇
התם משום סחיטה.										!		
אין נותנין חמין ושמן על גבי מוך שעל גבי מכה בשבת	תא שמע:									!	■	◇
התם נמי משום סחיטה.										!		◇
אין נותנין חמין ושמן על גבי מכה בשבת, אבל נותנין חוץ למכה, ושותת ויורד למכה.	תניא כוותיה דשמואל:									■		◇
נותנין על גבי המכה מוך יבש וספוג יבש, אבל לא גמי יבש ולא כתיבין יבשין.	תנו רבנן:									■		◇
קשיא כתיבין אכתיבין										⚡		
לא קשיא, הא - בחדתי, הא - בעתיקי										!		◇
שמע מינה - הני כתיבין מסו.	אביי:									■		
ספק ואנדרוגינוס כל.												■ <
(ויקרא יב) ערלתו - ערלתו ודאי דוחה את השבת, ולא ספק דוחה את השבת.	תנו רבנן:										■	◇